

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lamentationes Obscurorum virorum. non prohibite per sedem Apostolicam

Gratius, Ortwin

Colonie, 1518

VD16 G 2925

Nicolaus Hauersack Petro olfontiano. S. d.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34628

U Ideo equidem nostrum aliquot vehementer suis gaudere iudicis
et epularum nostrarum lectione plurimum delectari. Contra autem
viri graues (prohpudor nefas est dicere) faciem suam auertunt. et
vix lupanaribus dignas. imo flammis et facibus congruas expresse pronun-
tiant. O incostante rerum omnium vicissitudine. quantum tibi mihi videre
videor. extrema gaudij luctus occupabit. nosterque natalis. nigro
notandus lapillo inter nephastos computabitur. Vale ex franco
niacum tuis tribulibus.

¶ Viripianus. Pultrono suo. S. p. d.

Quas mihi scripsisti literas minime placuerunt. Si summus
pontifex. si magnus ille Erasmus si viri sapientes et boni de-
nique omnes. nostras preternunt epistolas. illorum etiam contemnunt
sententiam necesse est. Experire obsecro. quomodo vestris istichis-
trionibus ac parasitis. nostre placeant obscuroz epistole. Docti om-
nes sumus. neque Schotum timemus neque Platonem. Experire inquam
quod sint. et meretriculis grate. Est enim risus in illis multus. qui et tri-
stem apud inferos Plutonem. manesque sepultos ad cachinnum exci-
tare queat. mortuosque ad vitam reuocare. Sed quid de risu tibi. iocis
eos nostri salebrosos ludosque theatrales suis adiecere epistolis. ut
varietas ipsa (que teste Politiano lectionum est irritatrix) blandissi-
mum quemque lectorum non possit non delectare. Secuti mehercu-
le sumus patres nostros. qui iocum deo Veneris (cuius et nos asse-
cle sumus) filium esse voluerunt. Quid igitur risu blandius. quid iocis
inuidius. quid Veneris suauius. que prolem suam non potest
non amare. Loquantur theologum que velint. nobis viuendum est
more nostro. Vale Ex monte Parnaso. Vale obsecro. te enim anxie
deperit Calliopeia musarum omnium musa. Iterum vale. Tu quid
sentis nobis quamprimum rescribe.

¶ Petrus olfontianus. Nicolao hauerfack. S. p. d.

Multi nos preternunt Nicolae. at nos Thrasionem sequamur
gloriosum et id genus hominum leue. quod rei ludicre pallentem
impendit operam. eaque grauissimas abigit e mente curas. Sa-
libus fruamur et ioco. risu etiam si necesse est. Lomedamus insuper
et bibamus in charitate non ficta Patritos adhuc imitator mores. bibo
rebibo. voro. xuro. quod omnes assolent cognomines nati meis ma-
ioribus. Plus ceteris ingurgito. Deluo etiam. quare Deluo nomen
mihi. Vale feliciter ex nauis stultifera.

¶ Nicolaus Hauerfack Petro olfontiano. S. d.

Que de risu et ioco scripsisti. mihi non displicere. Laue Py-
thagoram tuo adiugas choro quem Plutarchus scribit. risu. iocis
et facetijs abstinuisse. Quare et theologum fortasse eundem secuti. tri-
stes sequenter nimiumque graues esse aspiciuntur. id quod Vergilius
preuidisse crediderim. quem libro sexto. tristem in vestibulo inferorum

rum cecinit habitare sechēctūm. Nōne satius est nos edendo. bē-
bendo. chorizando. dormiendo. vitam nostrā produxisse. q̄ ieiunā-
do. orādo. abstinēdo. et sacras theologoz ac iuriscōsultoz libros re-
uoluēdo. eam abbreviasse. Unū neq̄ anceribz creuit neq̄ anatis
sed hominibz solū. his p̄sertim qui obscuris vtilis viris. nō min⁹
grecari q̄ eo vti norūt. Vale ex Moguntia

¶ Olfontianus bauerlackio S P D

Que te vino scripsisti libēter oēs legim⁹. Modio em̄ sumptum
(vt mellilābi⁹ noster iterptari cōsuevit) iacuit ingeniū. debilibz
q̄z dat gressum. et cecos illuminare videt. Nemo nostrū cephalē.
nemo hemicranē (talibz capitū morbis) laborat. Quapropter ne
ab instituto nostro et veteri cōsuetudine recedamus. semp̄ hiaccho
semp̄ voluptatibz. semp̄ arrogātie ac temeritati inherere debemus
vt sic tandem furore pleni poetico. inuēctiuis. cōuicijs. cōtumelijs
blasphemijs et heresibz nouis. inimicos nostros operosius p̄sequa-
mur. Hoc Lucilij carmen ad mensam tuam suspendito. Cuius
lurchones. comedones viuite vētres. Vale ex Frāfordia A. q̄ sup̄

¶ Joānes Crabacius Guilhelmo Zuickano S p d

Mitto tibi dialogū quē e greco nup̄ in latinū transtulit Pe-
trus siripipian⁹. homo acer et strenuus in rebz nostris quē
deinde Nicolaus musio nobis audiētibz hoc modo in obscurorū
confessu crudeli satis animo memoriter recitauit.

¶ Jupiter (inquit) vocatis nup̄ omnibz in cōcillium d̄js virū
pro se in celis et prudentē et eruditū substitui voluit. Eōque est
em̄ se nimio cōfractū senio cursus planetaz totamq̄ celi machinā
diutius regere nō posse. Optauit itaq̄ hoēm (vt dixi) eruditū ac
sapiētē qui rex esset archanz custos et celestis ianue diligētissim⁹
obseruator. Qui lunā extinctā incēderet. vigilāterq̄ prouideret. ne
deoz quispiā Iouem cū Junone sorore sua dormientē temerarius
excitaret. Itemq̄ ne solis equialio deflectētes. oceano submergerē-
tur. aut meridianis perirēt ardoribz. Duicem homini (inquit Jus-
piter) curā dabo vt ex obscuris hoibz cacodemonēs faciat easq̄ col-
locet cum creatis simul animabz in cōparibus stellis. Curam etiā
habebit ne saturnus planeta. cū virgine. signo celesti contēdat. mul-
tisq̄ alijs p̄ficietur rebz modo nostra maiestate deozq̄ Hospitio
non indignus habeatur. Quod Iouis preceptum a d̄mirabile sa-
tis et nunq̄ auditum cum d̄j simul omnes simulāter annuissent
missus est Mercurius deozum immortalium nuncijs et eloquē-
tia ceteris plurimum antecellēs in hoc humile viuentium domi-
ciliū quam terram dicimus. Qui cum orbem vsq̄ totum pene
plustrasset deozū instinctu (qui hominē nolebant ad celeste officij
sibiip̄s satis idoneū ordinari) quēdā sibi Reuchlinistā ex om̄i ob-
scuroz numero delegit et maxime talē. q̄ theologos amarat nūq̄.